

Όποιος είναι έξω απ' τον χορό, πολλά τραγούδια ξέρει!*

Το Φεστιβάλ που έχουμε αγαπήσει για τα αναμενόμενα αλλά και για τα απρόοπτα

Οι σοφοί πρόγονοί μας έβρισκαν πάντα τον τρόπο μέσα από λιγοστές λέξεις να δηλώνουν την ουσία των πραγμάτων. Έτσι και με την παραπάνω φράση σπλητεύουν εύστοχα τη συμπεριφορά όσων προτιμούν να επιδίδονται σε κριτική εκ του ασφαλούς, δίχως να εμπλέκονται ενεργά σε μια υπόθεση.

Δυστυχώς αυτή η συμπεριφορά συχνά συναντάται και στην παροικία μας, όπου λίγοι είναι αυτοί που αφιερώνουν χρόνο και κόπο για δράσεις που αποσκοπούν στο κοινό καλό, πολλαπλάσιοι όμως εκείνοι που με ευκολία κριτικάρουν, είτε επειδή αγνοούν τις δυσκολίες, είτε γιατί αρέσκονται να στέκονται απέναντι και να κουνούν το δάχτυλο στους άλλους.

Το είδαμε δυστυχώς και πρόσφατα, με το Ελληνικό Φεστιβάλ του Σύδνεϋ που φέτος πραγματοποιήθηκε στο Hunter Valley, σε μια καινούργια τοποθεσία και στη σκιά της πανδημίας και των αυστηρών περιορισμών.

Για το Ελληνικό Φεστιβάλ δεν χρειάζονται πολλές συστάσεις. Είναι ένας θεσμός με τον οποίο έχουμε μεγαλώσει οι περισσότεροι. Του χρόνου, εξάλλου, κλείνει τα 40 του χρόνια. Για τέσσερις δεκαετίες αποτελεί σήμα κατατεθέν του πολιτιστικού γίνεσθαι της παροικίας μας. Και μάλιστα έχει κρατήσει πολύ ψηλά τον πήχη του πολιτισμού, αφού έχει φιλοξενήσει σπουδαία δρώμενα και επιφανείς καλλιτέχνες από την Αυστραλία και από την Ελλάδα, χωρίς ποτέ να κάνει εκπώσεις στην ποιότητα. Ήταν πάντα το μεγάλο ραντεβού της χρονιάς για τις οικογένειες και για τις παρέες των συμπάροικων. Μια ιδανική ευκαιρία για να σμιξουμε, να διασκεδάσουμε όλοι μαζί, να θυμηθούμε την πατρίδα, να αναβιώσουμε τα έθιμα και τις παραδόσεις των προγόνων μας.

Και ναι, μέσα σε όλα αυτά περιλαμβάνεται και το φαγητό, οι εκλεκτές γεύσεις που συνόδευαν πάντοτε τα γλέντια των γονέων και των παππούδων μας στη μητέρα πατρίδα. Είναι όμως αυτό το πρωταρχικό; Είναι το φαγητό ο λόγος που κάθε χρόνο το Φεστιβάλ προσελκύει χιλιάδες ομογενείς; Η απάντηση είναι σαφώς αρνητική. Αν μας ενδιέφερε μόνο το φαγητό, θα προτιμούσαμε σίγουρα ένα φημισμένο εστιατόριο για να πάμε με την παρέα μας ή με την οικογένειά μας, να απολαύσουμε

Για το Ελληνικό Φεστιβάλ δεν χρειάζονται πολλές συστάσεις. Είναι ένας θεσμός με τον οποίο έχουμε μεγαλώσει οι περισσότεροι. Του χρόνου, εξάλλου, κλείνει τα 40 του χρόνια. Για τέσσερις δεκαετίες αποτελεί σήμα κατατεθέν του πολιτιστικού γίνεσθαι της παροικίας μας. Και μάλιστα έχει κρατήσει πολύ ψηλά τον πήχη του πολιτισμού, αφού έχει φιλοξενήσει σπουδαία δρώμενα και επιφανείς καλλιτέχνες από την Αυστραλία και από την Ελλάδα, χωρίς ποτέ να κάνει εκπώσεις στην ποιότητα.

στον άνετο χώρο του το μενού της αρεσκείας μας. Κι εκεί θα δικαιούμασταν να είμαστε αυστηροί, να αξιώσουμε τάχιση και άριστη εξυπηρέτηση.

Στέκομαι στο θέμα του φαγητού, γιατί αυτή ήταν οι αιτία που οι διοργανωτές του Ελληνικού Φεστιβάλ του Σύδνεϋ δέχτηκαν πρόσφατα αυστηρή κριτική, δυστυχώς όμως και ανοίκειες επιθέσεις, εξαιτίας των καθυστερήσεων που παρατηρήθηκαν στην εξυπηρέτηση.

Οι ίδιοι βέβαια εξήγησαν άμεσα τον λόγο των καθυστερήσεων: ήταν η αιφνίδια απόσυρση του βασικού πωλητή φαγητού, μία εβδομάδα πριν από το Φεστιβάλ. Όποιος έχει την ελάχιστη πείρα από τη διοργάνωση τέτοιων μεγάλων και σύνθετων εκδηλώσεων, ακόμη κι εκείνος που απλά επισκέπεται συχνά αντίστοιχα event, μπορεί να εύκολα να καταλάβει πώς η ασυνέπεια ενός και μόνο παράγοντα μπορεί να τινάξει μια διοργάνωση στον αέρα. Ακόμα και διάσπρες συναυλίες έχουν ακυρωθεί στο παρά πέντε, όταν ο κόσμος είχε ήδη συγκεντρωθεί στον χώρο όπου θα διεξάγονταν.

Το λάθος ίσως που μπορεί να καταλογίσει κάποιος στους διοργανωτές του Ελληνικού Φεστιβάλ του Σύδνεϋ, είναι ότι δε φρόντισαν να "δέσουν" τον επιχειρηματία με ρήτρες στο μεταξύ τους συμφωνητικό, ώστε να πλήρωνε ακριβά το τίμημα αυτής της ασυνέπειάς του. Βέβαια, κι αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι δεν πρόκειται για ένα φεστιβάλ που αποσκοπεί στην κερδοφορία, αλλά στους σκοπούς του περιλαμβάνεται και η στήριξη των ομογενών επιχειρηματιών. Εξ ου και οι συμφωνίες που συνάπτει βασίζονται περισσότερο στην καλή πίστη και στη φιλοτιμία των μερών, παρά σε αυστηρούς και "στραγγαλιστικούς" όρους.

Σε κάθε περίπτωση όμως, η έκταση που

πήρε η όλη συζήτηση κρίνεται επεικώς απαράδεκτη. Είναι άλλο να διατυπώνεις ένα παράπονο προκειμένου να διορθωθεί ένα κακώς κείμενο την επόμενη φορά, και άλλο να περιμένεις στη γωνία για να εκτοξεύσεις λιβέλους εναντίον ανθρώπων που διαχειρίζονται μια σύνθετη και απαιτητική υπόθεση, συχνά σε βάρος της προσωπικής και επαγγελματικής τους ζωής. Οι άνθρωποι της διοίκησης του Φεστιβάλ έχουν δώσει τις εξετάσεις τους εδώ και πολλά χρόνια και έχουν αποδείξει ότι μπορούν να εργάζονται αποτελεσματικά για την παροικία μας, την ώρα που άλλοι απέχουν, αδρανούν ή περιορίζονται σε ευχολόγια. Γι' αυτό και ήταν άδικες οι επιθέσεις που δέχτηκαν, ιδίως η έκταση που έλαβε η δημόσια συζήτηση και κριτική γύρω από τα όποια λειτουργικά προβλήματα παρουσιάστηκαν στο πρόσφατο Φεστιβάλ στο Hunter Valley.

Προσωπικά, ήμουν ανάμεσα σε αυτούς που περίμεναν στην ουρά για φαγητό για πολλή ώρα. Όμως εκείνα που κρατάω από τη συγκεκριμένη ημέρα, είναι οι όμορφες στιγμές που πέρασα με τους συμπάροικους, οι συζητήσεις που κάναμε, τα τραγούδια και οι χοροί που απολαύσαμε. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους θα είμαι εκεί και το 2022 – κι ως περιμένω όσες ώρες χρειαστεί για να πάρω φαγητό. Θα είμαι εκεί, στον θεσμό που έχει αγαπηθεί από την παροικία μας, όχι μόνο για αυτά που περιμένουμε να ζήσουμε αλλά και για τις εκπλήξεις, για τα απρόοπτα, για όλα εκείνα τα διαφορετικά και τα περίεργα που μας επιφυλάσσει κάθε χρόνο και τα κρατάμε στη μνήμη μας για να τα συζητάμε με ανάλαφρη διάθεση τον επόμενο.

Καλή καρδιά, λοιπόν, και... ραντεβού στο 40ο Ελληνικό Φεστιβάλ του Σύδνεϋ!

*Αναδημοσίευση από την ιστοσελίδα «Βήμα»

